ZEYTİNBURNU
KÜLTÜR SANAT

"Reng-i Su"

Burhan ERSAN

Doğu Resminde Çağdaş Arayışlar Sergisi

15 Mayıs - 05 Haziran

ZEYTİNBURNU
BELEDİYESİ

444 1984 | zeytinburnu.bel.tr

ZEYTİNBURNU
KÜLTÜR SANAT

Küratör : Mehmet Lütfi ŞEN
Fotoğraf : Cihat HIDIR
Grafik Tasarım : Alfabe İletişim

Bu katalog Mayıs 2014 tarihinde "Reng-i Su" sergisi için İstanbul'da 1000 adet basılmıştır.

Eserin yayın hakları Zeytinburnu Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü'ne aittir. Yayının hiçbir kısmı, yazılı izin olmadan, tamamen, kısmen veya değiştirilerek yayınlanamaz, iktibas edilemez, fotokopi dahil her ne şekilde olursa olsun, elektronik veya mekanik yollarla kopya edilemez, bilgi olarak depolanamaz ve çoğaltılamaz.

ZEYTİNBURNU BELEDİYESİ
444 1984 | zeytinburnu.bel.tr

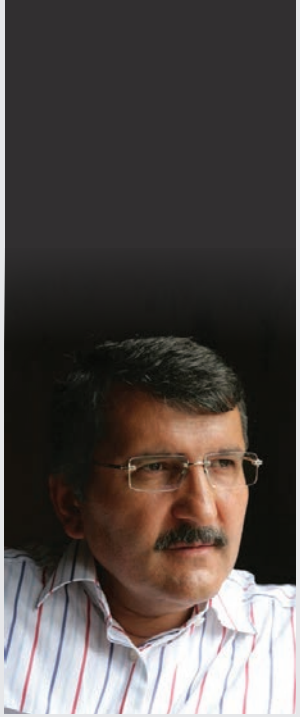

Sunuş

Kıymetli sanatseverler,

Sanat tarihine baktığımızda dönüştürücü sanatçıların ancak kendisinden önceki deneyimi, sanat geleneğini özümsedikten sonra kazandığı ferasetle yeni sözler söyleyip yeni bir anlayış üretebildiğini görüyoruz. Bu, sanatın tüm zamanlarda kendine has bir devamlılığı olduğunun da göstergesi sayılabilir. Sanatçı, kendi zamanının ruhunu ve geçmiş zamanların tecrübesini eserinde birleştirerek hem yeni bir eser ortaya koymuş, hem de büyük bir geleneğe dâhil olmuş olur.

Kendi ifadesiyle söyleyecek olursak Burhan Ersan da, "halk sanatları ve geleneksel sanatlar ile ilgili araştırmaları sonucu doğrudan soyuta ulaşmak için geleneksel teknikleri çağımızın teknikleri ve görselliği ile zenginleştiren Reng-i Su"çalışmalarıyla dikkate alınması ve üzerinde düşünülmesi gereken bir gayretin içine girmiştir.

"Doğu Resminde Çağdaş Arayışlar Rengi Su" sergisi işte böyle bir gayretin ürünüdür. Sanatçınınbirçoğu daha önce hiç sergilenmemiş yeni dönem eserlerinden oluşan serginin sanat çevreleri tarafından da ilgiyle karşılanacağını umuyorum. Bu kıymetli eserlerin Zeytinburnu Kültür ve Sanat Merkezi'nde sergileniyor olmasından onur duyuyor,emeği geçen bütün arkadaşlarıma teşekkürü bir borç biliyorum.

Murat AYDIN
Zeytinburnu Belediye Başkanı

Kadim Soyut'un Çağdaş İnşasına Yolculuk

"Sanat tarihi tetkik edilecek olursa en kudretli sanatkârların en ziyade muhiti iyi görmüş ve tetkik etmiş şahsiyetler olduğu anlaşılır. Elverir ki eserin sanat bakımından kıymeti olsun. Böyle bir eser hangi muhitin malı olursa olsun, başka bir yerde, başka bir muhitte ve beynelmilel sanat sahasında da kendine gösterebilir."

Malik AKSEL

İnsanlık tarihi boyunca tüm insanlığı etkilemiş sanatçıların olmazsa olmaz ortak paydaları kendi olmaya başarmalarıdır. Türk resminin de küresel anlamda değer kazanması bu ortak paydaya yaslanmasıyla mümkün olacaktır. 2011 yılında İstanbul'daki son sergisi üzerinden geçen 23 yıl sonra yeniden bir Malik Aksel sergisi hazırladığımda bu problematiki uzun uzun kritik etmiştim dostlarımla. Ve Türk resminin önemli bir kilometre taşı Malik Aksel sergisine "Yerli ve Evrensel Malik Aksel" ismini koymuştum. 1940'lı yıllarda yaptığı "Halay" resmini de, Türk Resim Sanatı için örnek resim olarak hep anarım. Hep de içimden geçirmişimdir, bu sözünü ettiğimiz resmin yapıldığı yıllarda dünyayla paylaşabilseydik, Malik Aksel belki Matisse gibi dünyanın sanat hafızasında yerini almış olurdu. Ne yazık ki bırakın dünyayı ülkemizde bile sanatla direkt ilgili arkadaşlarımın birçoğu, yapılalı 50 yıldan fazla olmasına rağmen bu başyapıtı görmüş değiller. Malik Aksel ressam olduğu kadar kuramsal bakışıyla da çok önemliydi. Yukarıda alıntıladığım sözü benim için rehber niteliğindedir.

Burhan Ersan'la karşınızda olduğumuz "Rengi su" sergisi, uzun zamandır üzerinde sürekli konuştuğumuz Malik Aksel'in 1900'lerin ortasında altını çizdiği, resimde "kendi olma" çabası üzerine bir proje aslında. Burhan Ersan, tüm sanat hayatını görsel dilde bize ait olanın, çağdaş dünyada yeniden inşasına adadı. Doğu'nun kadim ve soyut dilinden konuşmanın mücadelesi içinde oldu. Kendi şiir çalışmalarında ve ülkemiz şiirinde, hemen hemen kesintisiz yürüyerek "modern şiirin dünyadaki varoluşuna katkı sağlayan duruşunu, görsel sanat alanında nasıl ortaya çıkarabiliriz"in destansı çabasını güttü. Ersan bu çabasında imgelem üzerinden Doğu soyut diline, geleneksel teknikleri kendi yaklaşımlarıyla yeniden yaratarak ulaşmayı tercih etti. Sanatı için ebru zanaatının birikimini kendi geliştirdiği tekniklerle kullandı. Aynı zamanda birçok karma sergide bu zihin üstü yaratıcılığı kullanarak, zihinsel göndermeleri olan karışık teknik tematik çalışmalar sergiledi. Ağırlıklı olarak tuval ve kâğıt üzerine yaptığı çalışmalarını bazen farklı formlardaki üç boyutlu nesneler üzerine de uyguladı. "Doğu Resminde Çağdaş Arayışlar" sergisinde daha çok sanatçının son dönem tuval üzerine yaptığı soyut yorumlar üzerinde durduk.

Sizleri "Rengi su"nun renkli soyut resimleri arasındaki yolculuğunuza uğurlarken, sergiyi hazırlamak için birlikte çalıştığımız sanatçımız Burhan Ersan'a, katalog için kaleme aldığı yetkin kritik yazısı için sevgili Erkan Doğanay'a, fotoğraf çekimlerini gerçekleştiren Cihat Hıdır'a, her zaman olduğu gibi projenin hayata geçmesini sağlayan Zeytinburnu Belediye Başkanı Sayın Murat Aydın'a ve emeği geçen arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Mehmet Lütfi ŞEN
Sergi Küratörü

Aklın Reddi Ya da Öfkenin Resmi

"Boşluk kitleyi kendi içine alır, kendi içinde bulundurur. Buna karşı kitle de öyle düzen kurar ki boşluğa, bakmışsınız o da onu kendi içine alıverir."

*Sezer TANSUĞ **

Bu yazıyı tahminime göre ilk önce okumayacak izleyici, ilk önce tamamı abstrak resimlere (ebrulara) bakacak, sonra bir emare aramak için belki ikinci bir eylem olarak okuyacak. Ki tahminime göre okuduktan sonra görüntünün ve pigmentin akışkanlığı ile ortaya çıktığı varsayılan resimlere tekrar bakma zorunluluğunu hissedecektir. Buraya kadar sanırım her şey normal... Aslolan görüntü ve imgeye dair bazı sorunların ancak günümüz terminolojisi ile yanıtlanabileceği gerçeğidir. Günümüz görsel iletişim çağında (enformasyon çağı) görüntünün, zaman ve mekân da manevra yapmayı öğrenirken kullandığımız en temel araç olduğunu bilmek bir gereksinim belki de bir zorunluluktur. Çünkü görüntü, aynı zamanda bir teşhis, tahmin ve tasdik düzeneğidir; onaylama, kabullenme ya da tanıma gibi detayların kaynağını da oluşturur. Bugün kendimiz ve yakın çevremiz hakkında bilinçli ya da bilinçdışı anlayışlarımızın önemli bir bölümünün çerçevesini 'görüntü'nün hâkim olduğu yazılı ve görsel imgeler çiziyor. Bu içinde bulunduğumuz durum artık hiçbirimizin yadsımadığı bir gerçek. Bu imgeler nasıl davranmamız gerektiğinden, nelerden hoşlanmamız gerektiğine varıncaya dek benlik duygularımızı, inanç sistemlerimizi, bireyselliğimizi, toplumsal varlıklar olarak statümüzü etkiliyor. Bu imgeler "asıl" dünyayı değil de, dünyalardan bir dünya sunuyor bizlere. İmge, gösterilen şeyler değil, bunların temsilleri olarak karşımıza çıkıyor: Temsil, yani yeniden sunum.

İnsanın kafasını yüzyıllardır meşgul eden gerçeklik ve zaman kavramlarının varlığı ve irdelenmesi sayesinde gelişiyor her şey. Bugün tam anlamıyla teslim olduğumuz "teknoloji" bile aynı gelişimle eklemlerini oynatabiliyor... Bilemediğimiz zaman ve gerçeklikleri ancak edinilen birikim "varlık veya var olma" meselesi üzerinden, öngörü ya da el yordamı ile tanımaya çalışıyoruz. Gerçekte içinde olduğumuz, fakat bu oluşa rağmen içinde bulunduğumuzun pek de farkına varamadığımız zamanla ilişkili yanılsamamız yolculuğumuza eşlik ederken, diğer bir yandan da -insana özgü- belgecilik durmadan geleceğe devrediyor eldeki edinimleri. Bu aktarıma yardımcı olan malzeme, sanat, kurum ve bireylerin ancak ve ancak gözlemleri ya da belgeleri zaman kavramının ötesine ulaşabiliyor. Bir tarih akışı, kültür inşası, gelenek yapısı böylece kendiliğinden ortaya çıkmaya başlıyor. J.J. Rousseau: "Zihnim kendi zamanı içinde ilerlemeye ihtiyaç duyar," der; "Asla bir başkasının zamanına boyun eğmez. Çünkü biliyorum ki, kendi deneyimim bir başkasına uygulanmaz." Bu düşünceyle Rousseau, o muazzam mikro-kozmos ve makro-kozmos paradigmasını temelden sarsar. Düşünselliğin tartışılmaya başladığından günümüze dek, önem sıralamasının öncüllerinden olmasının nedeni kendisinden sonrakilerin ya da günümüzdekilerin düşünürün yansımaları değil de, her birinin benzersizliğinden olsa gerek. İşte zaman ve düşünce meselesini incelediğinizde günümüz teknolojisinin önemi ve anlamsızlığı iki ayrı kefede ama aynı ağırlıkta bir ikilem olarak karşımıza çıkar. Günümüz sanatı ve sanatçısının temel problematiğidir aslında bu sorun ya da temel meselesi değilse bile olmalıdır.

Bunu kendisine mesele edinenlerden birisi Burhan Ersan, geleneksel bir uygulama yönteminden yola çıkarak bir imgeyi söz ve görsellik bütünlüğüne dönüştürebilmiş bir sanatçı olarak bu problematiğe çeşitli öneriler sunar. Ersan, Şamanizme dek izi sürülebilecek bir uygulama alanının "Ebru"nun günümüz temsilcisi. Suya katılan otlar, bitkisel karışımlar, kokular ve elde edilen renkler sonrası rastlantılar... Desenlerin ortaya çıkması, büyülerin şekillenmesi, ete kemiğe bürünmesi... Görsel bir yüzeysellikten bir imgeye dönüşme anı... Belki daha da eskilere Antik Yunan'a Narkissos'un sudaki yansımasının peşinden sürüklenmesine dek götürülebilir bir konu bu; suyun insanı alıp götüren çekim gücü. Bugün bildiğimiz geleneksel tasavvufla özdeşleşmiş algı, birazdan sayfayı çevirdiğinizde görülecek "resimler"de yerini terk ederek hayatın aksine, renklerin kendi kendilerine boşluk bırakma sanatına dönüşmektedir.

* Sezer Tansuğ Sanata Yaklaşım, Künmat Yayınları, 1976

Ebru; akışkanlık, hareket, esneklik, geçişkenlik ve değişkenlik çağrıştıran görsel bir metafor gibi göründüğü için su ve kâğıdın yaratıcı bir şekilde bir araya getirilmesiyle oluşur, diye tanımlıyor kaynaklar. Aynı anda hem tarihsel akışı hem de "geçici kalıcılığı" kavramsallaştırmak için çok uygun bir sembol olarak da görülebilir.

Bazı kaynaklarda Buhara'da ortaya çıktığı belirtilen ebrunun gerek yapılış tarzı, gerekse kullanılan malzemenin niteliği itibariyle Orta Asya çıkışlı olduğu oldukça açıktır. Çağatay lehçesiyle Ebre, (harelenmiş kumaş, kâğıt) göç ve ticaret yolları vasıtasıyla Anadolu'ya kadar gelmiş ve Osmanlıların yükselişi ile birlikte en büyüleyici örneklerini vermiş ve her ne kadar bugün bu örnekleri ile çok az karşılaşıyor olsak da başlı başına büyüleyici etkisini sürdürmesini sağlamıştır. Ebr-i, (ebr-bulut (i) sıfat eki) Farsça bulutumsu, bulut gibi anlamına gelmektedir. Ancak günümüzde ebru kelimesi daha ahenkli bulunduğundan zamanla ebru şeklinde telaffuz edilmeye başlanmış. Sanatın uygulayıcısıyla bütünleşmesinin yansıması olan ebru, farklılıkları da yücelten bir alan. Ruh, irade ve sabır kâğıt üzerinde edebileşir.

Yunan sanat anlayışı piramidin en tepesine şiiri oturtur ve diğer alanları onun altında kümeler. Burhan Ersan içinde sanatın inşası bu piramidal yapı ekseninde ortaya çıkar, şiir kaynaktır, vazgeçilmezdir. Şiir yazan sanatçı için şiire bakmak sanata bakmakla eş değerdedir. Şiirin de amacı 'akla parende attırmak'tır, gündelik aklı yok etmektir. Akıl kodlanmış, işaretlenmiş bir etikettir aslında, gerçekte görmemizi engelleyen bilinir kavramlarla paketlenmiş bir körleşmedir. Oysa bir şiirde imgeye dönüştürebilmek için ağacın sesini duymak zorunluluktur ona göre. Şiiri biçimlerle, renklerle tanımlamak; kavramak sonra bir imge kurmak ve bu sözel imgeyi görsel yansımayla imha etmek biraz da bilincin sabitlenmesini engellemek içindir.

Sanatçının gerçekte reddettiği şey, insanı sıradanlığa yönelten aklın reddedilmesidir aslında, gerçek bilgi ve saf gelenek yadsımadığı kavramlardır, aksine bunların özlerini yitirmeleri ona göre insanı konformizme hapseden sıradanlığın asıl sebebidir. Elbette programlanmış bir akılla bakıldığı zaman reçetelenmiş şeylere ulaşabilirsiniz ancak. Bu nedenle aklı üretkenliğe, düşünmeye sevk eden tesadüfler daha cezp edicidir.

Disiplinle geride bırakılmış yaşam bilinmeyene yöneltir insanı...
Hep daha fazla... Daha fazlasına...
Rastlantıyı rastlantı olmaktan çıkaran bir an suyla kurulan ilişki, belki biraz narsistce, ama olsun bu durağanlığın altında kontrol edilemez bir akışkanlık yatıyor. Çünkü su bir döngü, yaşamın karşılığı ve aslında göz ardı edilen yaşamın gerçek bilincidir. Bundan dolayı geleneğin yerine kendi algısına göre yeni olanı, günceli oturtmaya çalışır, çünkü tekrar etmek durağanlaşmanın başka bir adıdır. Belki de ölmenin ya da körleşmenin...

Bundan dolayıdır ki Burhan Ersan için aslolan doğunun dinginliğinin değil de öfkesinin resmini yapabilmektir. Akışkan renklerle, ebruya uymayan batı sanatının temel malzemesi tuval üzerinde kenarlarından dışarıya çıkmayı bekleyen abstre imgelem haliyle... Burada akışkan olan rengin kendisidir, yukarda değindiğim gibi izleyiciye dünyalardan bir dünya sunar. Herkeste karşılığı farklı olacak olan bir ya da birden fazla imgeyle sınırsızlığını yüzeyin sınırlı ölçüleri ile çerçeveyle sınırlar.

Sanat onun için bir önermedir. İnsanın insana insanca bir önermesi... B.Ersan'a göre; "Her sanat yapıtı, yeni bir insan yapılandırmanın önermesidir. Sezilebilen bir insan, henüz yapım aşamasında bir insan. Bilinenin tekrarlanması, yıpranmış imgelerin yinelenmesi, bitmek tükenmek bilmeyen alışkanlıklarla örülü "bilinçlendirme!" çabaları, sabitliğe sığınan, sonsuzluk ve akışkanlıktan uzak bir yaşamı imleyen bir insan yaklaşımını, günümüz sanatının yaygın alışkanlığı olarak görmekteyim. Bu temel önerinin, kendini her sanat yapıtında gösterdiğini görmek çok mümkün. Benim sanat anlayışım ve yaklaşımım, kendini yineleyen ve hangi isimle anılırsa anılsın kurallar içinde sıkışmış ve kıstırılmış insanı, onaylayan sanat anlayışı değil, insanı, bilinmeyenle karşılaşmaya ve yaratıcı güçlerini açığa çıkarma çabasına yönelten, sonsuz akış içinde, sürekli hareket halinde olan evrenle uyumlu, bir insan öneren sanat yaklaşımıdır."

Su üzerine yapılan resmin yansıması değil de ısrarla kendisi alınır ve giderek uzaklaşır özünden. Cam, tuval, taş, kumaş ve tabi ki de kâğıt, Ersan tıpkı bir maestro gibi elinin altındaki bütün malzemeyi yönetir. Pigmentler, çözeltiler, zamanlamalar, biçimler, kurgular... Onun için bilinmezi keşfetmek sanatının yegâne amacıdır. Tıpkı aşağıdaki dizelerindeki gibi bilinire bilinmezden sürüklenmek gibi...

"Ne resimler çizdik mağaralara
ne ateşi bulduk."

Burhan Ersan (1994)

Erkan DOĞANAY (2014)

Sanatım Üzerine

Yoğun bir nesne bombardımanın ardından, insanın büyük idealler dünyasının çöküşünü gördük ve gelecek umudumuzu yitirdik. İnsanlığın bilgi depolarının patlayarak ortalığa saçılmasının ardından, bilgi, gerçekliğe giden bir yol olma iddiasını yitirdi. İnsanın bütünsel akıl yerine, vahşi hayvanlardan esinlenmiş gibi gözüken yararcı ve indirgeyici aklın batağına saplandığı, aklın egemenliğinin zaferini ilan ettiği günlerden kalan tüm anlayışların yıkılmak zorunda kaldığı günümüzde, sanat ve sanatçı yeni bir yol ayrımında. İnsanın doğasından bunca koptuğu, insan olma farkındalığını yitirdiği, yalnızlığın ve çaresizliğin kısır döngüsünde, umutsuzlukla çırpındığı çağımızda; sanat, ya salt varoluşuyla, varoluşunun biricik nedenini, insanın soyut özünü ve insana kendi gerçekliğini anımsatma işlevini sürdürmek üzere kendini sorgulayarak yenileyecek, ya da insanın bütünsellikten, doğadan ve doğasından kopuşuna, renkler, ritimler, biçimlerle katılacaktır.

Her sanat yapıtı, yeni bir insan yapılandırmanın önermesidir. Sezilebilen bir insan, henüz yapım aşamasında bir insan. Bilinenin tekrarlanması, yıpranmış imgelerin yinelenmesi, bitmek tükenmek bilmeyen alışkanlıklarla örülü "bilinçlendirme!" çabaları, sabitliğe sığınan, sonsuzluk ve akışkanlıktan uzak bir yaşamı imleyen bir insan yaklaşımını, günümüz sanatının yaygın alışkanlığı olarak görmekteyim. Bu temel önerinin, kendini her sanat yapıtında gösterdiğini görmek çok mümkün. Benim sanat anlayışım ve yaklaşımım, kendini yineleyen ve hangi isimle anılırsa anılsın kurallar içinde sıkışmış ve kıstırılmış insanı onaylayan sanat anlayışı değil, insanı, bilinmeyenle karşılaşmaya ve yaratıcı güçlerini açığa çıkarma çabasına yönelten, sonsuz akış içinde, sürekli hareket halinde olan evrenle uyumlu, bir insan öneren sanat yaklaşımıdır.

Benim buradaki önerim, sonsuzlukla çevrili akışkan yaşamla bütünleşmiş insandır. Bu dinginliğin akışı, akışın dinginliğindeki insandır. Onun incelikli farkındalığıyla yoğrulmuş tepkisinin görselliğidir, arayışım ve bulduğum. Bu ilksel sanatlara, kadim tekniklere yönelişimin nedenini açıklar. Burada ilk yaklaşım ilksel sanatın biçimlerinden çok, özünün yansıtılmasıdır. Ancak unutulmamalıdır ki, kadim sanatlarda teknik, biçim ve öz arasında bir ayrım gütmek mümkün değil. Çünkü bu bütün insanlığa aittir ve bütün insanlara ait olan ve hepsinin taşıdığı insanın soyut özüdür. Bugün bu özü en net yansıtan sanat olarak şiir yaklaşımını temel alırken, teknik olarak ilksel sanatın bütün bedeni kullanan ve görselliği dolaylı yaratmayı yeğleyen yanını kullandım. İlksel sanattan söz ederken, insanın ilk kez sanat yapma nedeni ve buna uygun teknikten söz etmekteyim. Bu tekniği yatay ve dikey olarak üst üste geçen tek görüntüyle birbirinden farklı zaman ve mekân algısını aynı anda sunarak algımızı yenileyen bir anlayış geliştirmeyi hedefledim. Resimlerim sadece beni değil aynı zamanda izleyicileri de bilinmeyenle karşılaştırma amacını gütmektedir.

Bu konuda 2000 yılından beri yurt içi ve dışında çeşitli sergiler açtım, karma sergiler yanında, öğrencilerimle beraber, çeşitli vakıflara yardım amaçlı sergiler açtım. Güneşe Resim Derneği'nin kurucu üyeleri arasında yer aldım. Sanatın geldiği yer, geleneksel sanatlar, halk sanatları üzerine yaptığım çalışmaları, seri konferanslar yanında, yazılı ve görsel basında röportajlarla paylaştım.

Burhan ERSAN

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

100 x 70 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

Ayrıntı

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

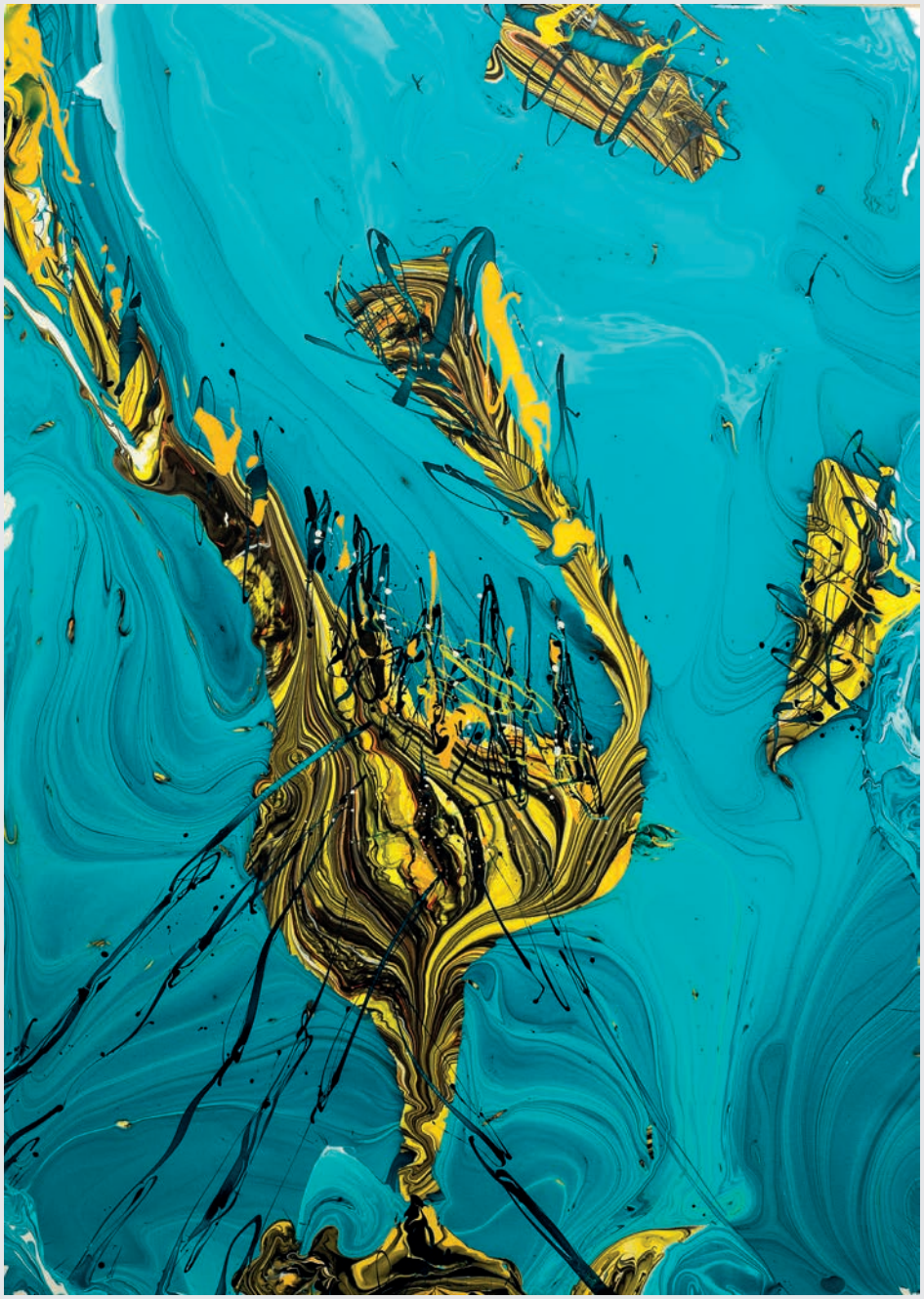

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

140 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

Ayrıntı

100 x 140 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

100 x 140 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

100 x 140 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

100 x 140 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

130 x 90 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

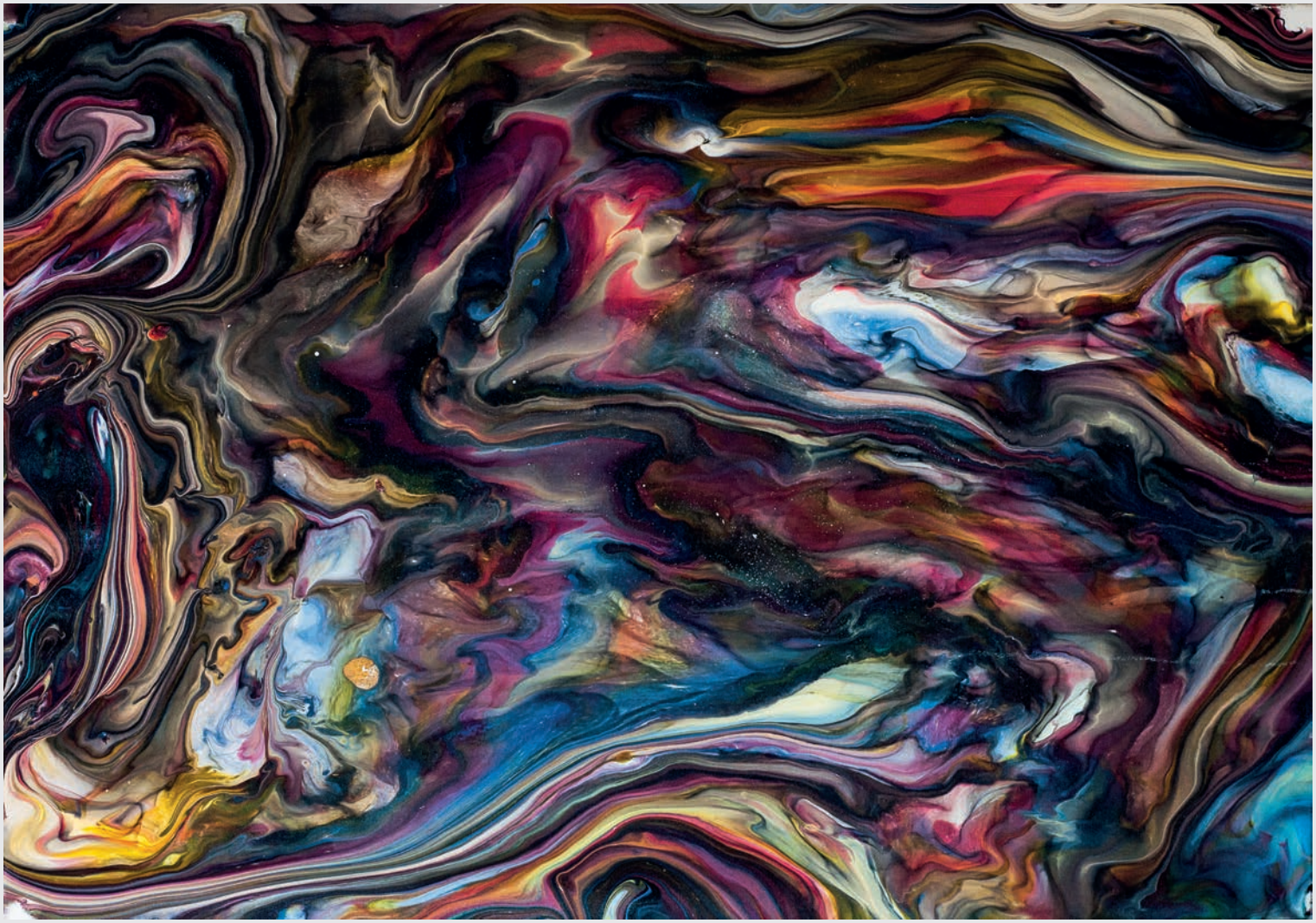

100 x 70 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

100 x 70 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70x70 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

100 x 70 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

90 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

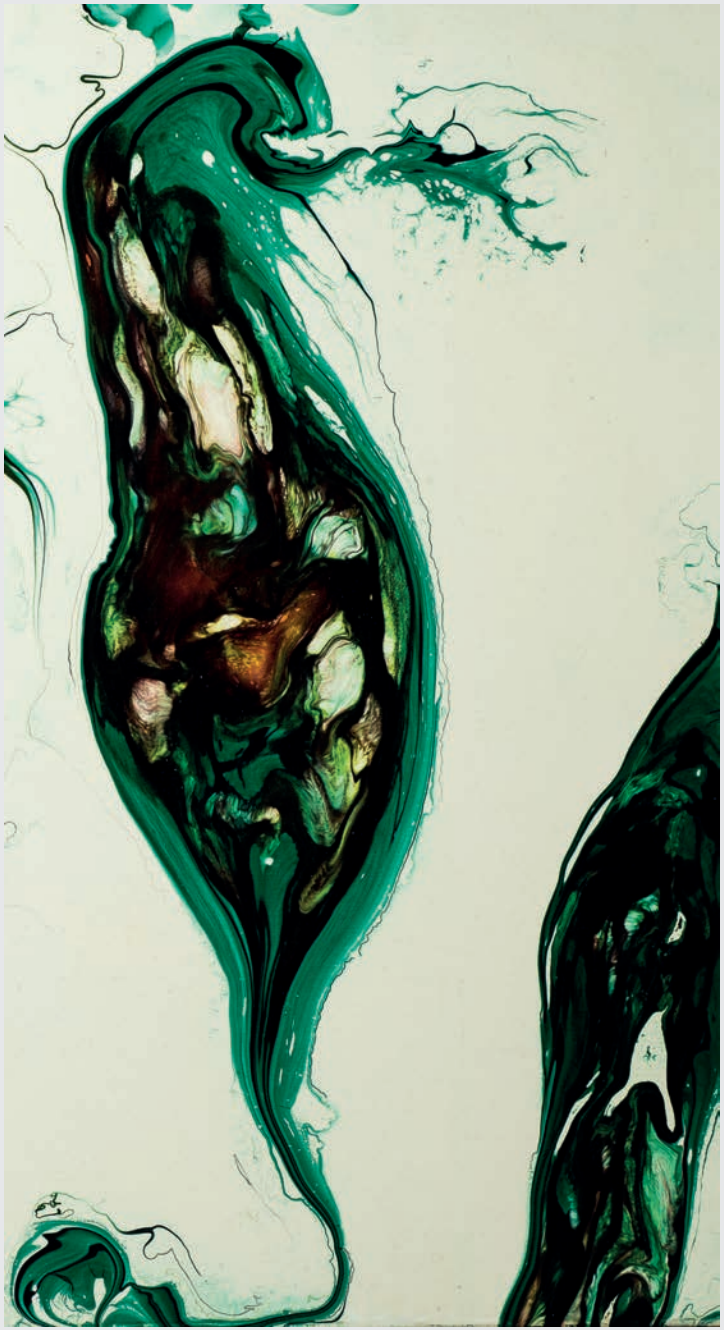

100 x 40 cm
Tüval Üzerine Özgün Çalışma

90 x 60 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

90 x 60 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

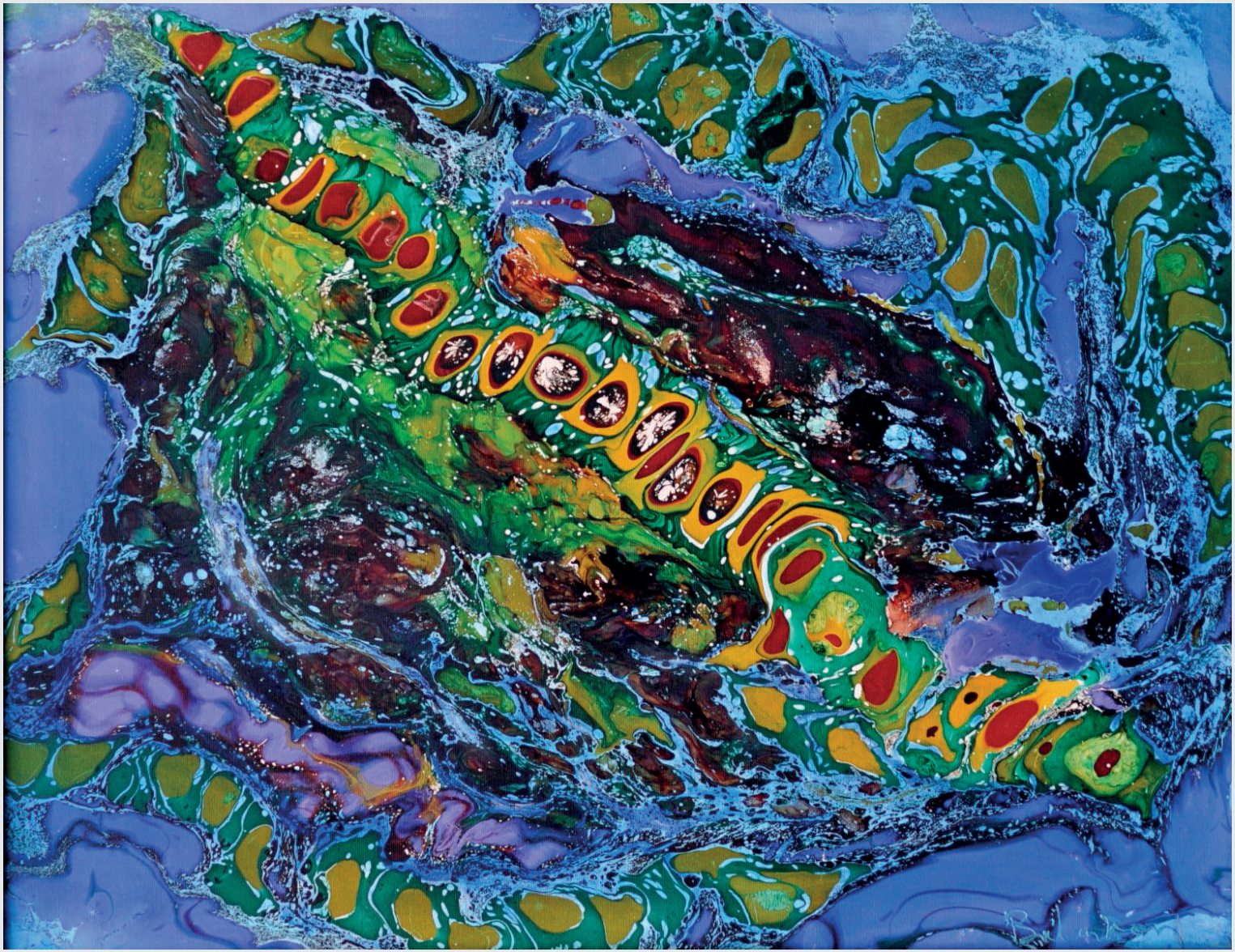

60 x90 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

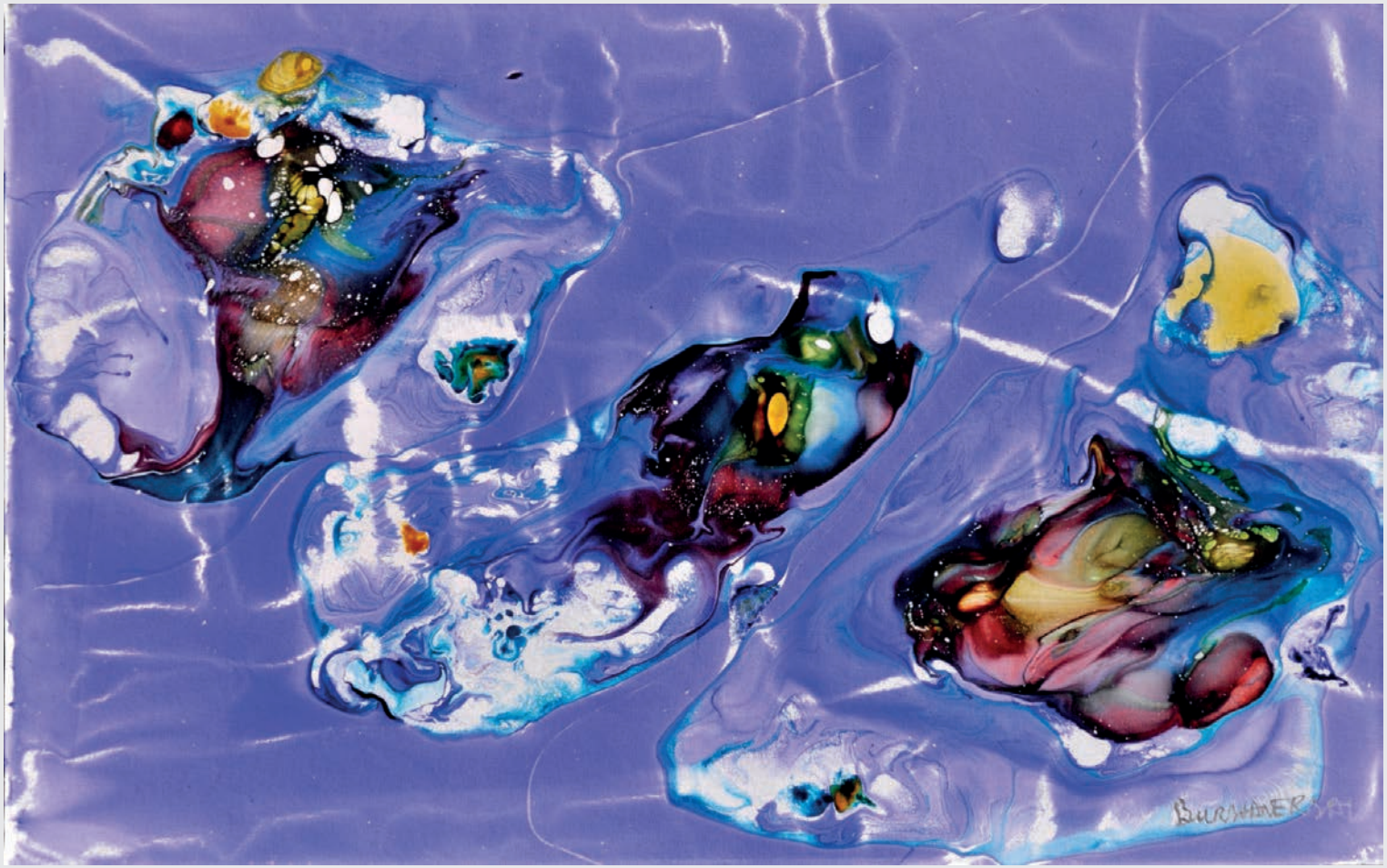

60 x90 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

60 x90 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

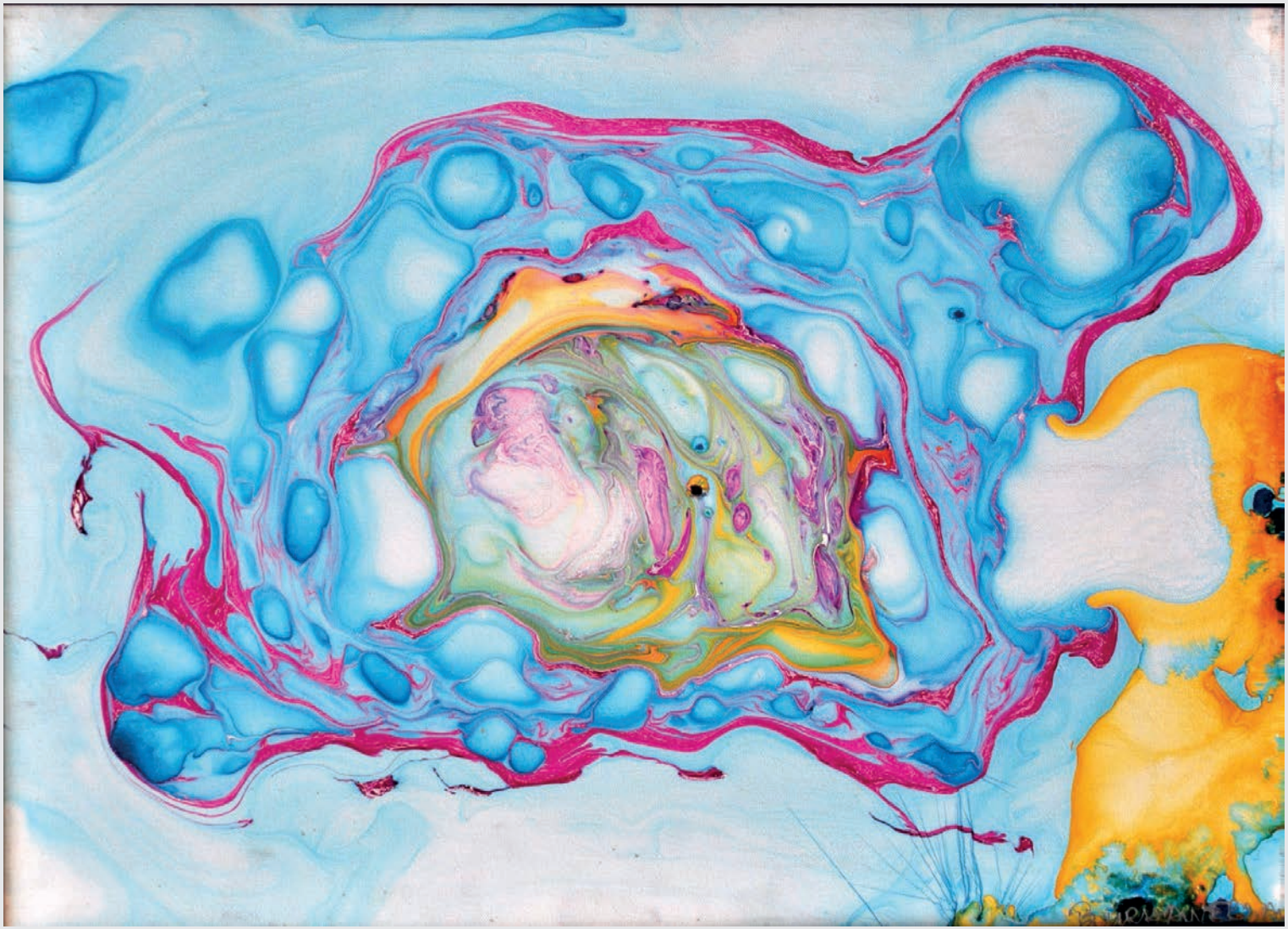

60 x90 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

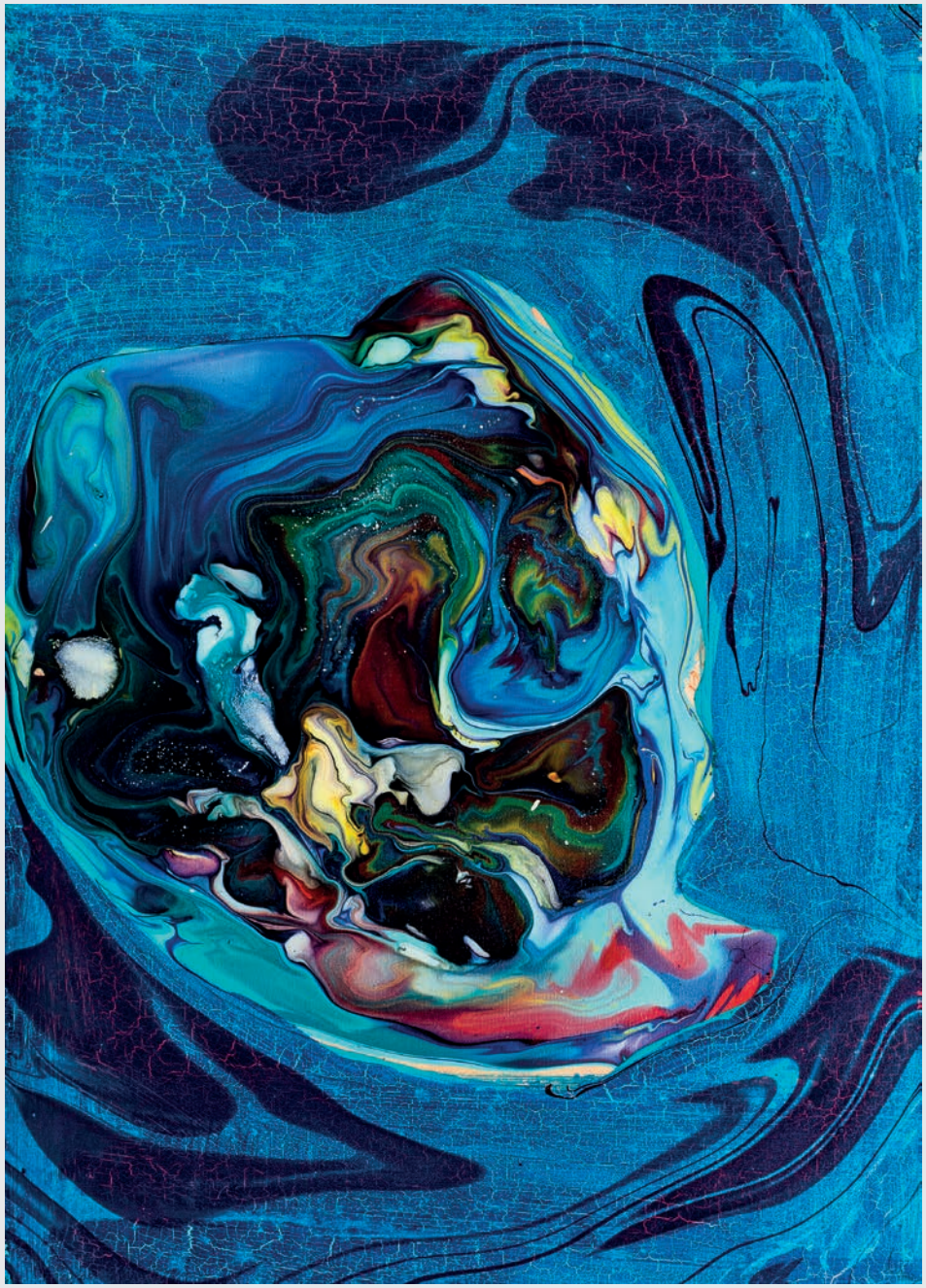

70 x50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

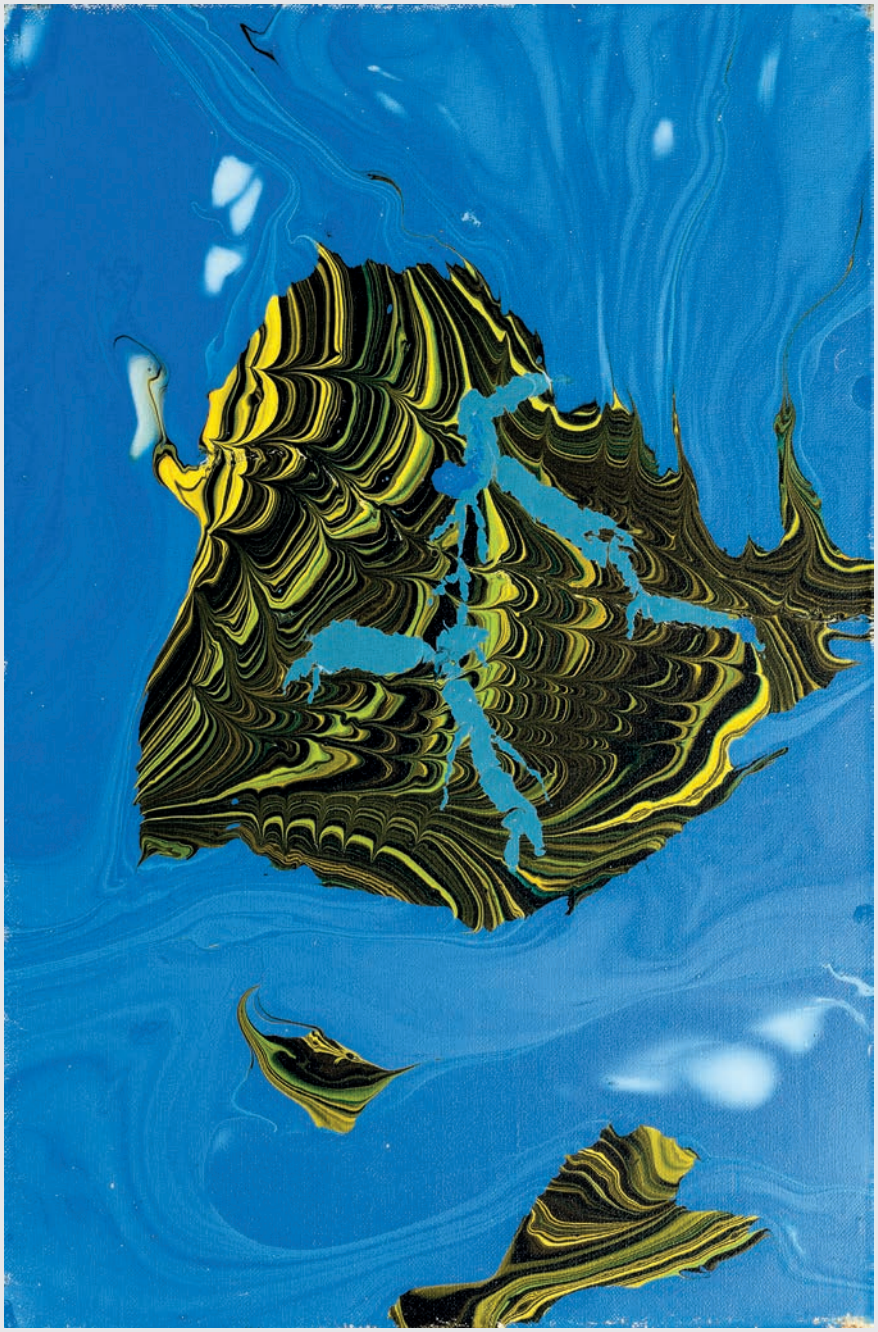

70 x50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

40x45 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Klarnet ve Müzik-Tuval Üzerine Yağlı Boya

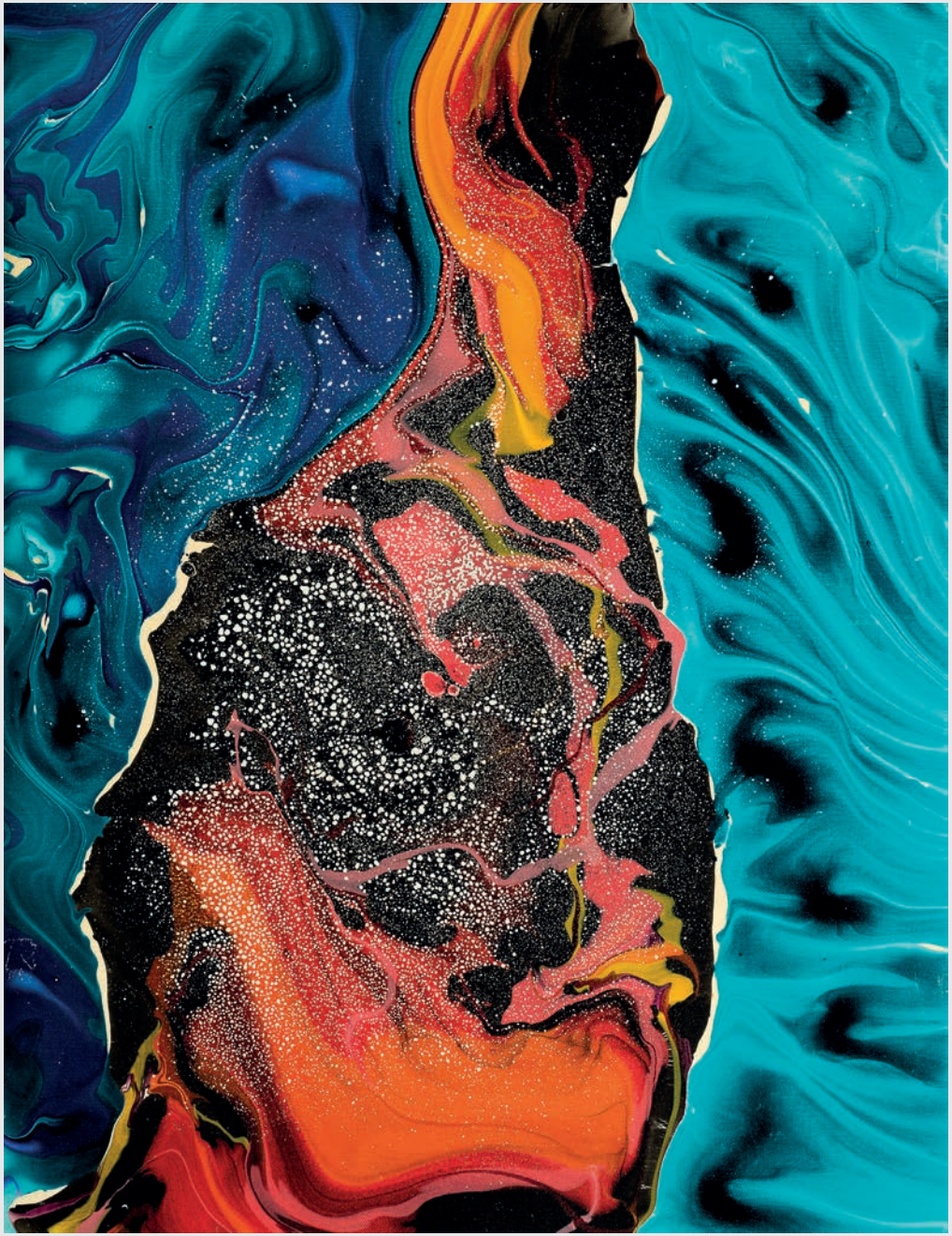

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine ,Karışık Teknik

70x100cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

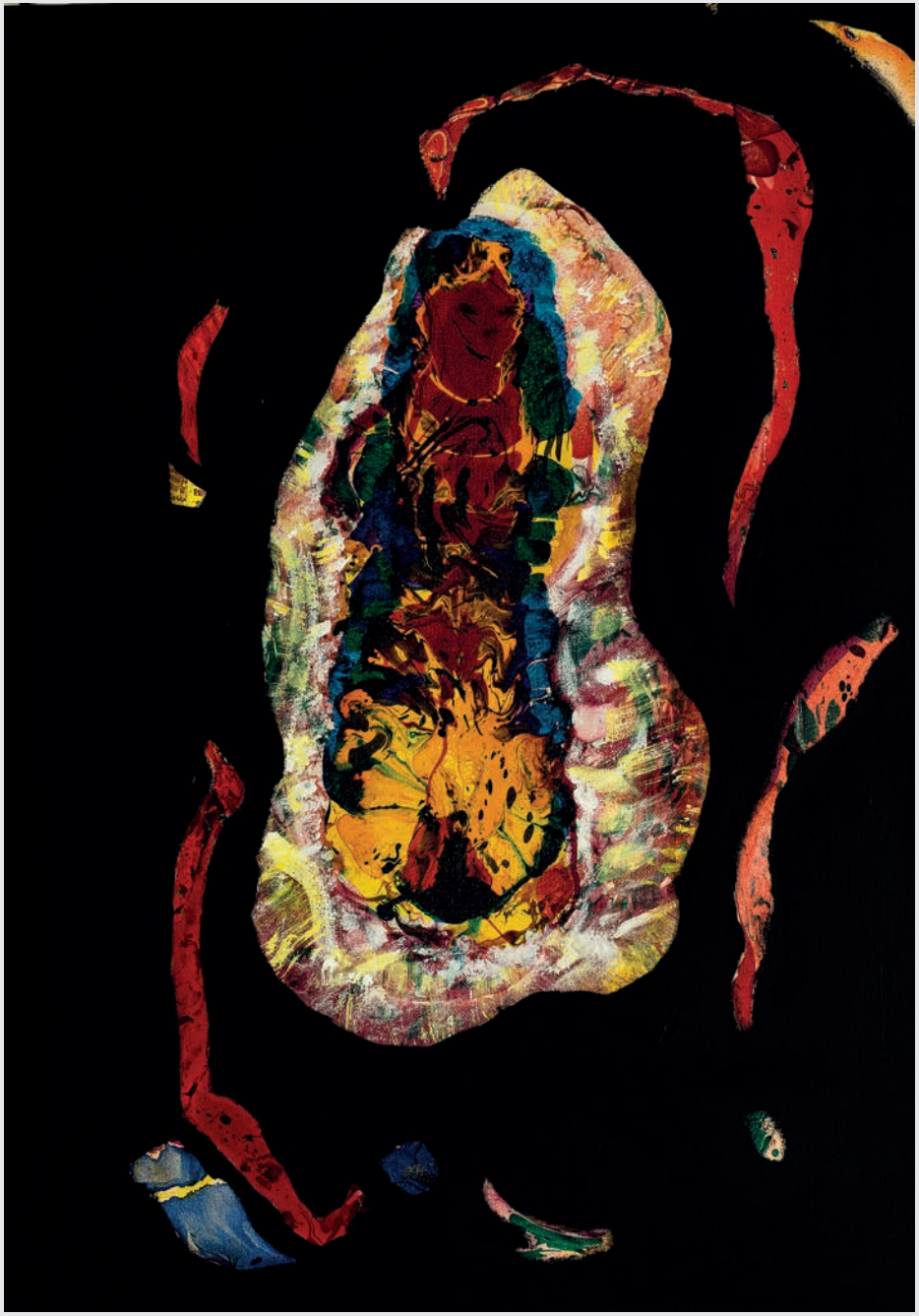

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma

70 x 50 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

40 x 60 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

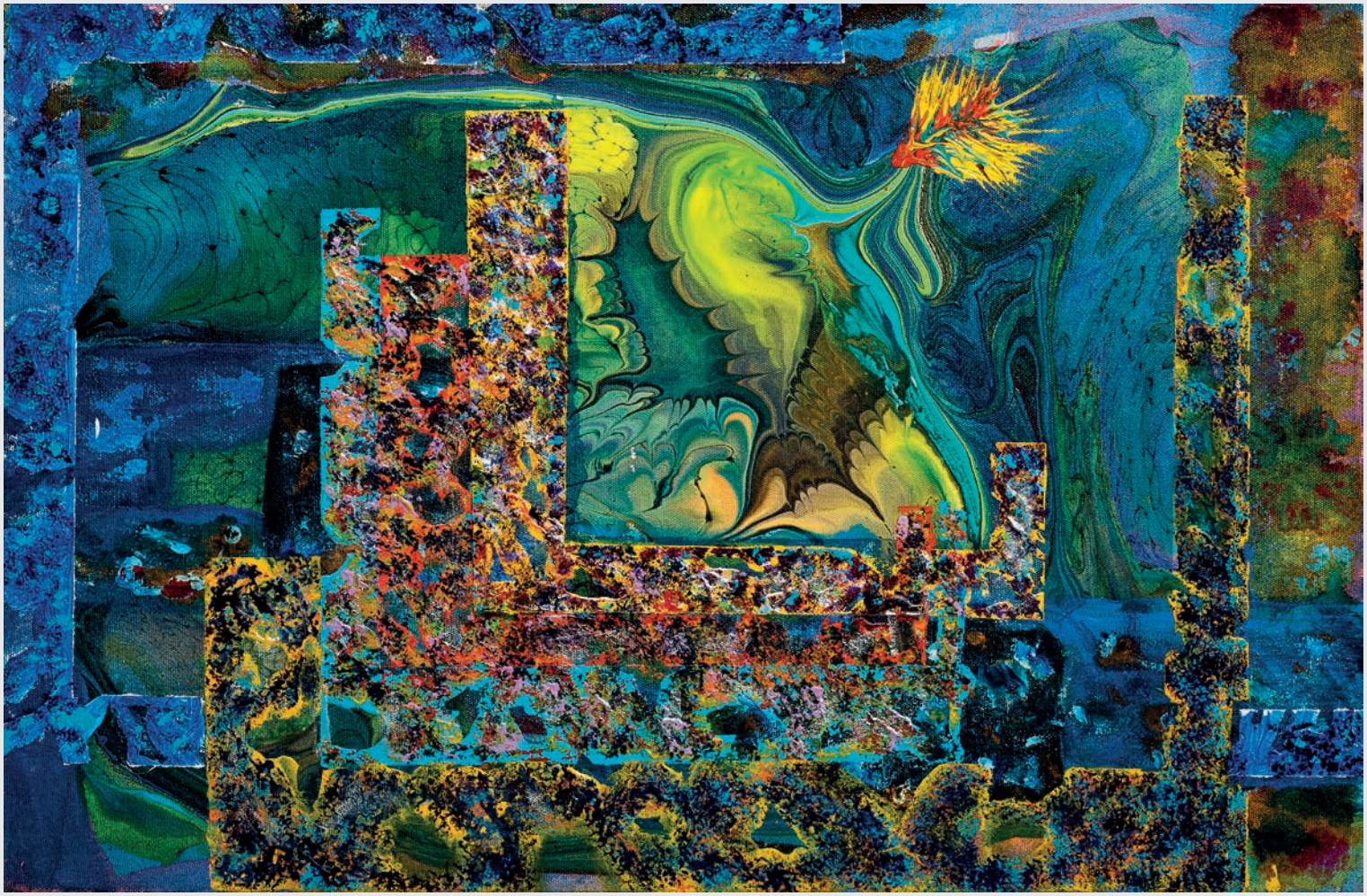

40 x 60 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

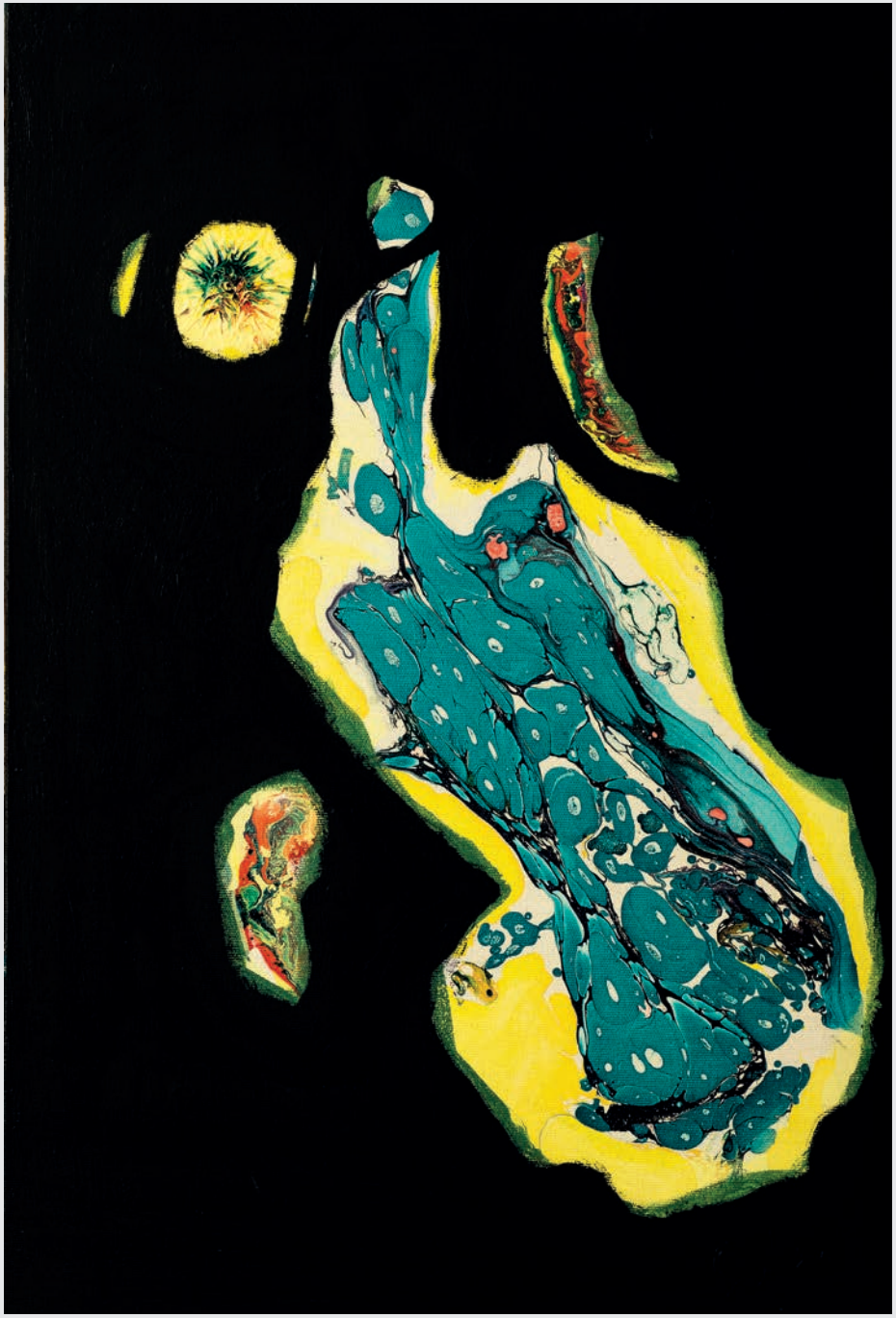

60 x 40 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

60 x 40 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

50 x 35 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

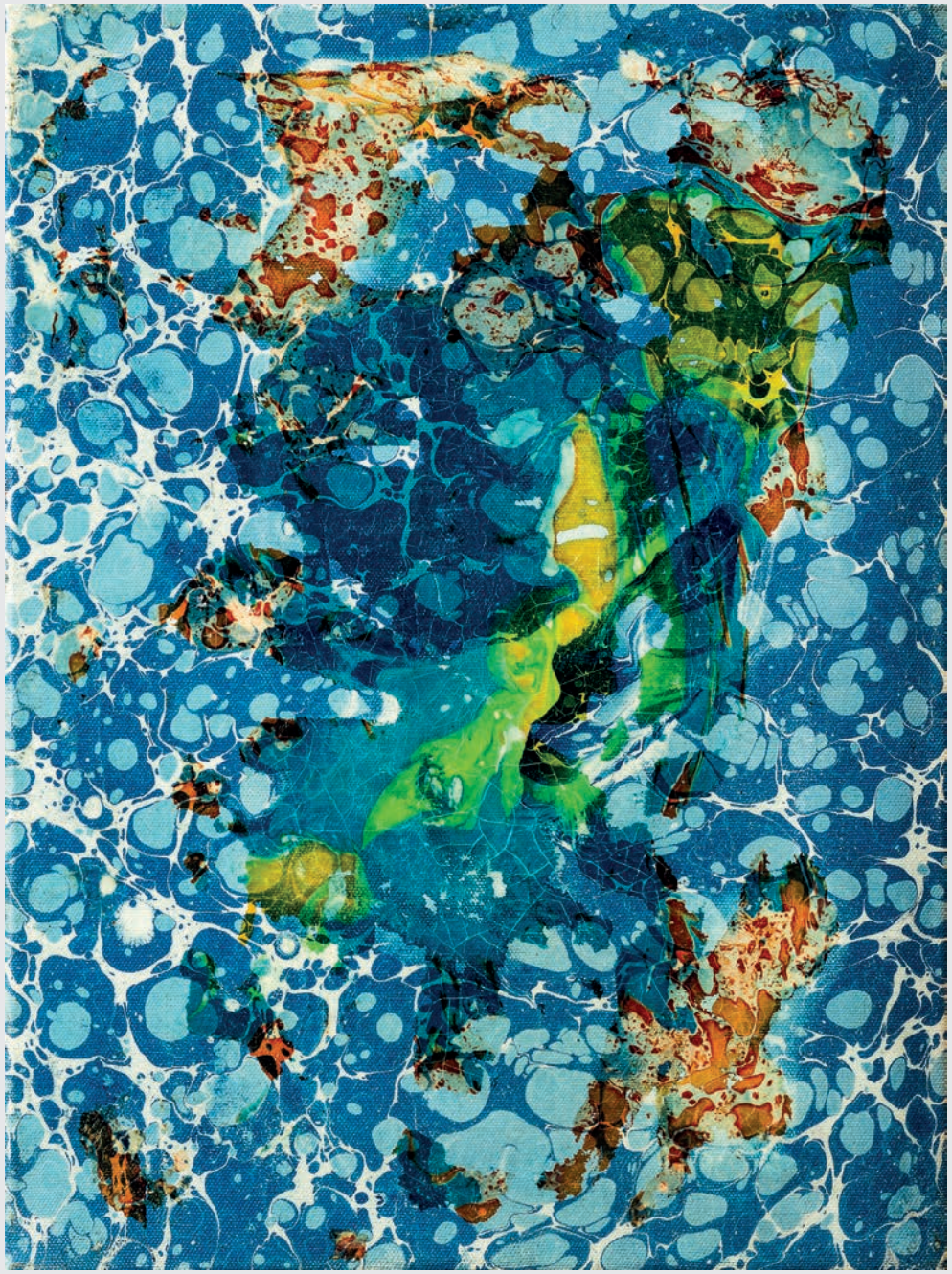

30 x 40 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

40 x 30 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

40 x 30 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

45 x 35 cm
Kağıt Üzerine Karışık Teknik

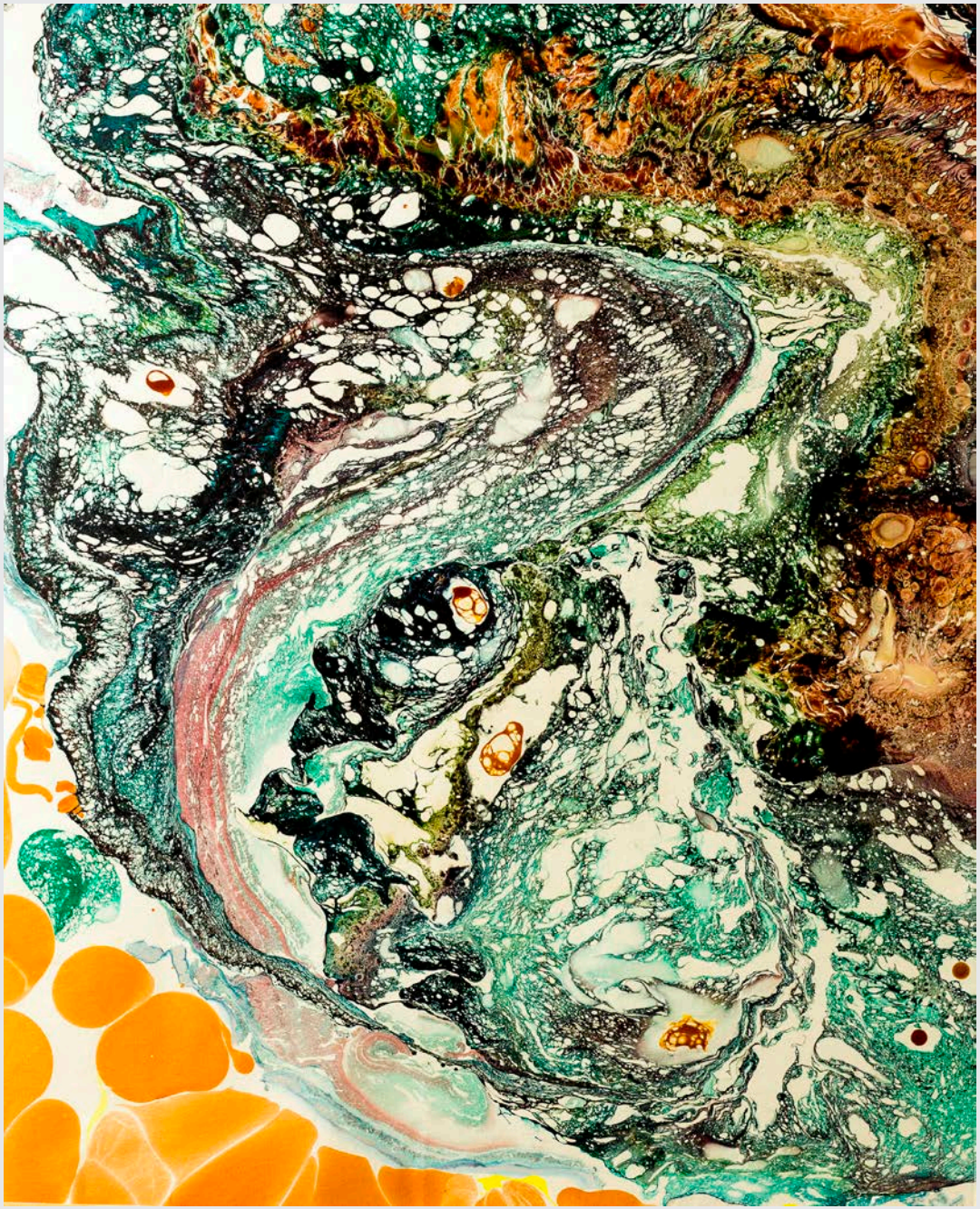

45 x 35 cm
Karton Üzerine Özgün Çalışma

30 x 40 cm
Kağıt Üzerine Karışık Teknik

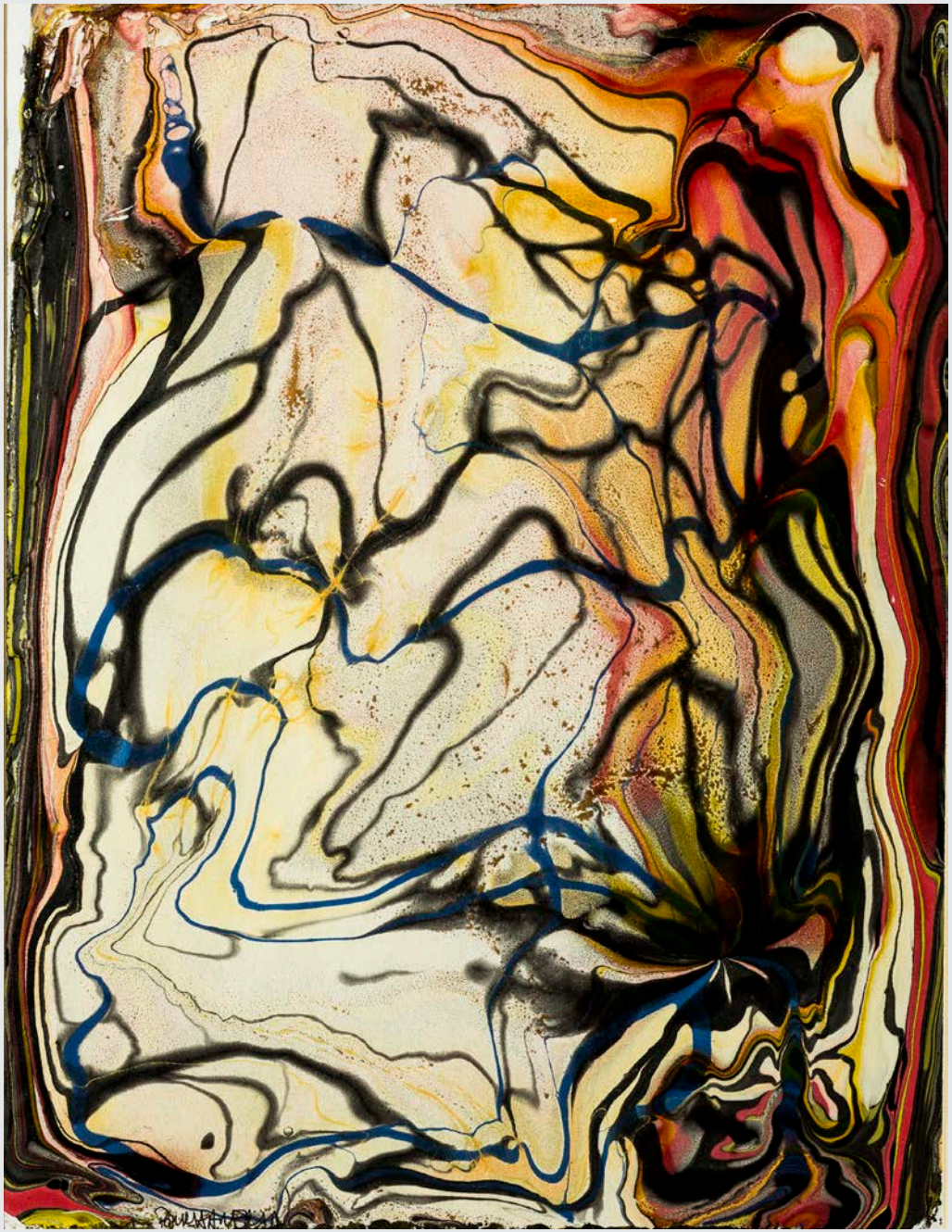

30 x 40 cm
Kağıt Üzerine Özgün Çalışma

40 x 60 cm
Tuval Üzerine Karışık Teknik

70 x 100 cm
Tuval Üzerine Özgün Çalışma